

22703

Լ. Պ. ԱՆԴՐԵՅԵՎ

ԱՄՐԱՑՆԵԼ

ԱԾԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ
ԿԱՐԳԱՊԱՀՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԿՈՆՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՒՄ

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ВОСТОКОВЕДЕНИЯ
Академии Наук
СССР

331.1
Ա-58

ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ «ՉՅՈՒՍԻՍԱՅԻՆ ԿՈՎԿԱՍ»
ՌՈՍՏՈՎ-ԴՈՆ 1933

LA 378

331-1

U-53

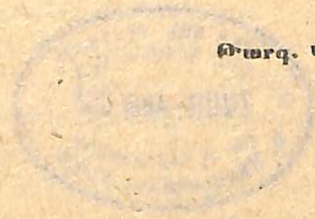
15 JAN 2010

Լ. Պ. ԱՆԴՐԵՅԵՎ

05 FEB 2007

ԱՄՐԱՑՆԵԼ
ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ
ԿԱՐԳԱՊԱՀՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԿՈՒՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՒՄ

Թարգ. Վ. Ավագյան

ИНСТИТУТ
ВОСТОЧНОВЕДЕНИЯ
Академии Наук
СССР

22703

3.02.2013

I.

60544-67

№ 3039
Ac-1
1-9

Օտ. редактор
А. Г. Авакьян
Техн. редактор
Г. М. Маркарян.

Сд. в набор 11 II—1933 г.
Сд. в печать 16 II—1933 г.
Об'ем 9,4 листа
Тираж 2000 экз.

Уполк.И.И.Ита № Б-69 Газ.-кн. тп. СККПО. Статформат Б6-125x176 Заказ № 829

Гор. Ростов на Дону.

Կոմունիստական կուսակցութեան ղեկավարութեամբ բան-
վոր դասակարգի մղած պայքարի շնորհիվ, առաջին հնգամ-
յակում զրվել են մեր Խորհրդային Միութեան մեջ սոցիա-
լիստական հասարակութուն կառուցելու ամուր հիմքեր:

Խորհրդային Միութեունը հետամնաց գյուղատնտեսական
յերկրից՝ վերածվել է արդյունաբերական յերկրի:

Սոցիալիստական արդյունաբերութեան ուժեղ զարգա-
ցումն առաջին հնգամյակում գյուղատնտեսութեունը ղինեց
նոր տեխնիկայով, տրակտորները, կոմբայնները, պիկկեր-
ները, տրակտորային կցվող ինվենտարները և այլն, այժմ
հանդիսանում են գյուղատնտեսութեան արտադրութեան
հիմնական գործիքներ: Կենտրոնացնելով այս նոր մեքենաները
մեքենատնտեսային կայաններում, խորհրդային իշխանու-
թեունն արմատապես վերակառուցեց գյուղատնտեսութեունը:
վերջին յերեք տարում Խորհրդային Միութեան մեջ ստեղծ-
վել են ավելի քան 200 հազար կոլտնտեսութեուններ, վո-
րոնք ընդգրկում են գյուղացիական տնտեսութեունների
ավելի քան 60 տոկոսը: Բացի դրանից, կազմակերպված են
հինգ հազար խորտնտեսութեուններ:

Կոլտնտեսութեուններն ու խորտնտեսութեուններն ընդ-
գրկում են ցանքատարածութեունների մոտ 80 0/0-ը և
հանդիսանում են սոցիալիստական գյուղատնտեսութեան
հիմնական ձևը:

Առաջին հնգամյակը չքավոր միջակ տնտեսութեուն-
ների կոլեկտիվացման, նրանց մանր-անհատական տնտե-
սութեունից՝ խոշոր, համայնացված արտադրութեանն անց-
նելու հնգամյակ էր: Այս պատմական խոշոր կարևորութեուն

ունեցող խնդիրը հաջողութեամբ լուծվեց, չնայած այն կատարի դիմադրութեամբ, վոր ցույց տվին կուլակային և հակահեղափոխական տարրերը կոլեկտիվացումն անցկացնելու հանդեպ, չնայած աջ ուղղությունների փորձերին շրջելու կուսակցութեանը կուլակութեան հետ համերաշխութեամբ գործակցելու ուղիի վրա: Կոլտնտեսութեանները վերջնականապես և անվերադարձ կերպով հաղթեցին: Կոլտնտեսութեանները դարձան մեր Միութեան գյուղատնտեսական արտադրութեան հիմնական և վճռական ուժ: «Մենք միայն կոլեկտիվացումը չե, վոր հիմնականում ավարտեցինք: Մենք հասանք այն բանին, վոր գյուղատնտեսության խոշոր մեծամասնութեան զիտակցութեան մեջ կոլտնտեսութեանները դարձան տնտեսության ամենաընդունելի ձևը» (ՍՍԱԼԻՆ) Կոլտնտեսային կառուցվածքը հաղթեց: Սակայն կոլտնտեսային կառուցվածքի հաղթանակը յերբեք չի նշանակում, վոր մենք պետք է թուլացնենք մեր ուշադրութեանը գյուղատնտեսութեանը ղեկավարելու գործին, վոր կոլտնտեսութեանների կազմակերպչական-տնտեսական հետագա ամրապնդումը ինքնահոսի կարելի չի մասնել: Վոչ մի դեպքում: Այսպես կարող են դատել միայն կոլտնտեսութեան և խորհրդային իշխանութեան թշնամիները: Նման ինքնահոսի ամբողջ վտանգը ցայտուն կերպով և բոլշևիկ կորեն ցույց տվեց ընկ. Ստալինը՝ «Գյուղում տարվող աշխատանքի մասին» իր արտասանած ճառում:

«Յեվ իսկապես, կոլեկտիվ տնտեսութեան, վորպես տնտեսութեան գերիշխող ձևին անցնելը վոչ թե պակասեցնում, այլ ավելացնում է մեր հոգսը գյուղատնտեսութեան մասին, վոչ թե պակասեցնում, այլ ավելացնում է կոմունիստներին ղեկավարող դերը գյուղատնտեսութեան բարձրացման գործում: Այժմ ավելի քան յերբեկից ինքնահոսք վտանգավոր է գյուղատնտեսութեան զարգացման համար: Ինքնահոսն այժմ կարող է խորտակել ամեն ինչ»: Կոլտնտեսութեանները հաղթանակեցին: Իսասկարգային թշնամին—կուլակները, սպիտակ-գվարդիականները, հակահեղա-

փոխական վոհմակի մնացորդները, վորոնք կատաղաբար դիմադրում են կոլեկտիվացման, խորտակված են, բայց դեռ վերջնականապես չեն ջախջախված:

«Իսկույն շարավելով իրենց ուղիից և ցվրվելով ամբողջ ՍՍՄ-ի վրա, այդ նախկին մարդիկ սեղոսկեցին մեր գործարաններն ու ֆարրիկները, մեր հիմնարկութեաններն ու առևտրական կազմակերպութեանները, յերկաթուղային և ջրային տրանսպորտի ձևնարկութեանները և, գլխավորապես, կոլտնտեսութեաններն ու խորհրդատեսութեանները: Նրանք սադակեցին և ամրացան այն տեղեր, հազան «բանձորի» և «գյուղացու» դիմակ, իսկ նրանցից վոմանք էլ նույն իսկ խցկվեցին կուսակցութեան մեջ»:

Կոլտնտեսութեանների և խորհրդատեսութեանների աճումը և նրանց հորութեան ամրապնդումն ուժեղացնում են խորտակված, բայց դեռ վերջնականապես չջախջախված դասակարգային թշնամիների մնացորդների դիմադրութեանը նոր կոլտնտեսային կառուցվածքին: Կուլակութեան, սպիտակ-գվարդիականութեան, հակահեղափոխական վոհմակի մնացորդները չեն կարող հաշտվել այն մտքի հետ, վոր կոլտնտեսութեաններն ամրանում են: Նրանք ամեն կերպ աշխատում են քայքայել նրանց:

Սակայն կոլտնտեսութեանը բաց է բաց քայքայելը այդ գործի համար կոլտնտեսականներին ուղղակի կոչ անելու միջոցով—դա նշանակում է անպայման անհաջողութեան մատնել գործը: Այդ իսկ պատճառով դասակարգային թշնամու մնացորդները, հաշտվել առնելով կոլտնտեսային կառուցվածքի վերջնականապես ամրացումը, փոխեցին կոլտնտեսութեանների դեմ պայքարելու ձևը: «Իսասկարգային թշնամին կոլտնտեսութեաններում սողոսկելով, ուղղակի հարձակումից անցավ լուռ ու մուռն զործելակերպի» (ՍՍԱԼԻՆ)

«Այժմյան կուլակներն ու յենթակուլակները» գյուղի այժմյան հակախորհրդային տարրերը—դա մեծ մասամբ «հեզ», «քաղցրախոս», համարյա «սուրբ» մարդիկ են: Նրանց չպետք է կոլտնտեսութեաններից հեռու փնտռել:

նրանք նստում են հենց կոլտնտեսութեան մեջ և գրավում են այնտեղ պահեստապետների, տնտեսավարների, հաշվապահների, քարտուղարների և այլն պաշտոններ: Նրանք յերբեք չեն ասում՝ «կորչեն կոլտնտեսութեանը»: Նրանք կոլտնտեսութեան «կողմնակից» են: Սակայն նրանք կոլտնտեսութեաններում կատարում են այնպիսի սարսափաշին և ֆրասարար աշխատանք, վոր դրանից կոլտնտեսութեանները չեն առողջանում»: (ՍՏՍԱԽՆ)

Դասակարգային թշնամին կոլտնտեսութեանների դեմ պայքարում և հենց կոլտնտեսութեանների ներսում, փորձում և նրանց քայքայել ներքուստ, վերցնելով իր ձեռքը կոլտնտեսութեանները դեկավարումը:

Ահա թե ինչու մեր գործնական աշխատանքի հիմքը պետք է լինի ընկ. Ստալինի այն ցուցմունքը, վոր «դասակարգային այսպիսի սուր պայքարի դեպքում, վորպիսին այժմ գոյութեան ունի մեզ մոտ՝ խորհրդային յերկրում, արդեն «չեզոք» կոլտնտեսութեանները համար տեղ չի մընում. այսպիսի պայմաններում կոլտնտեսութեանները կաբոյ են լինել կամ բոլշևիկյան, կամ հակախորհրդային: Յեղ յեթե մենք չենք դեկավարում այս կամ այն կոլտնտեսութեաններում, ապա դա նշանակում է, վոր նրանց դեկավարում են հակախորհրդային տարրերը»: (ՍՏՍԱԽՆ)

Բոլոր կոլտնտեսութեանները դարձնել բոլշևիկյան, վերջնականապես վտարել այնտեղից դասակարգային թշնամու ֆագոթները, ամբասցնել կոլտնտեսութեանները կազմակերպչորեն, տնտեսապես-քաղաքականապես—ահա սա յե գյուղատնտեսութեան ասպարեզի գլխավոր խնդիրը, վորի հաջող լուծման համար բոլշևիկներն պետք է պայքարեն կոլտնտեսականները կոմունիստական կուսակցութեան դեկավարութեամբ:

Գյուղատնտեսական կամպանիաների անցկացման փորձը շուտիստային կովկասում ցույց տվեց, վոր դասակարգային թշնամին—կուլակը և նրա ուղորտունիստական գործակալութեանը փորձում են քայքայել կոլտնտեսութեանը, վոչնչացնելով և խորտակելով կոլեկտիվ տնտեսութեան ամենագլխավոր հիմունքները:

Կուլակութեան և սպիտակ գվարդիականութեան մնացորդները կուբանում, ինչպես ապացուցված է բազմաթիվ փաստերով, փորձեցին կազմակերպել հակահեղափոխական սարսափ, —վիժեցնել հացամթերման պլանի կատարումը, կազմակերպել անձեռնմխելի հասարակական սեփականութեան հափշտակութեան և վատում, քայքայել կոլտնտեսութեաններում աշխատանքային կարգապահութեանը, վիժեցնել կոլտնտեսութեանների համայնական տնտեսութեանը:

Իսկ չե՞ վոր պետութեան հանդեպ ունեցած առաջնահերթ պարտավորութեանների կատարումը, հասարակական սեփականութեան անձեռնմխելիութեանը, աշխատանքային խիստ կարգապահութեան սահմանումը նոր հասարակակարգի հիմքերն են հանդիսանում կոլտնտեսութեանների մեջ: Քանզեղով այս հիմքերը, դասակարգային թշնամուն ավելի հեշտ կլինեք արդեն քանդել, վոչնչացնել հենց կոլտնտեսութեան սոցիալիստական եյութեանը: Դասակարգային թշնամին հասկացավ այս և հատկապես հենց այս բնագավառներում: Եր, վոր նա պայքար մղեց կոլտնտեսութեանների կազմակերպչական-տնտեսական ամրապնդման, խորհրդային իշխանութեան դեմ, կազմակերպելով հացամթերումների և աշխատանքային պլանների կատարման սարսափ:

«Յերբ մենատնտեսը յեկավ կոլտնտեսություն, կուլակը, յենթակուլակը, ոգտագործելով կոլտնտեսականի, յերեկվա մենատնտեսի սեփականատիրական հողերանությունը, տփենինչ անում է, վորպեսզի քայքայի աշխատանքային կարգապահությունը, սովորեցնում է աշխատել վոչ վորպես իր սեփական, այլ ոտար տնտեսության մեջ, սովորեցնում է քիչ և վատ աշխատել: Յերբ դուք տեսնում եք կոլտնտեսականի ազարակը, իսկույն աչքի յե դարնվում, թե ինչպես նրա բանջարանոցը հրաշալի կերպով մշակված է, իսկ կոլտնտեսային դաշտերը հաճույե խայտառակ վիճակի մեջ են: Միթե պարզ չէ այս բոլորի դասակարգային իմաստը: Միթե պարզ չէ, վոր կոլտնտեսականի բարեիւրդձ և արդյունավետ աշխատանքի հարցը—դա դասակարգային կատարի պայքարի ասպարեզն է, ուր կուլակը փորձում է կազմակերպել սարտոսած, կոլտնտեսային շինարարության վիժեցում»: (ՇՆՔՈՒՂԱՅՅՎ.)

Զանազան միջոցներով քայքայելով աշխատանքային կարգապահությունը կոլտնտեսություններում, պայքարելով աշխատանքի արտագորդականության իջեցման համար, վարկարեկելով կոլտնտեսականների աչքի առաջ հասարակական աշխատանքը—դասակարգային թշնամին դրանով հենց լուրջ հարված է հասցնում կոլտնտեսությանը, սոցիալիստական, հանրային սեփականությանը, վորը հանդիսանում է նոր կոլտնտեսային իրավակարգի հիմքը: Կոլտնտեսություններում աշխատանքի ամենախիստ կարգապահություն ստեղծելը, նշանակում է ամբապնդել նրանցում հանրային սեփականությունը, նշանակում է ամբացնել կոլտնտեսությունների հիման վրա կառուցված գյուղատնտեսության նոր հասարակակարգը: Ի՞նչ հասարակական, սոցիալիստական սեփականության պահպանման համար պայքարելը—դա մեր առաջնակարգ խնդիրն է հանդիսանում:

«Մեր իրավակարգի հիմքը հանրային սեփականությունն է հանդիսանում ճիշտ այնպես, ինչպես կապիտալիզմի հիմքը—մասնավոր սեփականությունն է: Յեթե կապիտալիստ-

ները մասնավոր սեփականությունը սուրբ և անձեռնմխելի յեն հայտաբարել իր ժամանակին ամբապնդելով կապիտալիստական հասարակակարգը, ապա մենք, կոմունիստներս, ավելի ևս պարտավոր ենք սուրբ և անձեռնմխելի հայտարարելու հանրային սեփականությունը, վորպեսզի դրանով հենց ամբացնենք տնտեսության նոր սոցիալիստական ձևը արտագործյան և առևտրի բոլոր ասպարիզում»: (ՍՍՍԼԻՆ)

Կոլտնտեսությունների դեմ մղած իր պայքարում, դասակարգային թշնամին առաջին հերթին ոգտագործում է մանր սեփականատիրական սովորույթները, վոր ժառանգել են կոլտնտեսականներն անհատական տնտեսությունից և վորոնք (մանր-սեփականատիրական սովորույթները) դեռ ամուր պահվում են կոլտնտեսականների վորոշ մասի մեջ: Սրա մասին պարզ ասել է ընկ. Ստալինն «առաջին հնգամյակի հանրագումարների» մասին արած իր զեկուցման մեջ:

«Կոլտնտեսականներն իրենց գրությամբ արդեն մենատնտեսներ չեն, այլ կոլեկտիվիստներ, սակայն նրանց գեթակցությունն առայժմ դեռ հին է—մասնավոր-սեփականատիրական: Յեվ ահա շահագործող դասակարգերի շահերից մնացած նախկին մարդիկ ոգտագործում են կոլտնտեսականների մասնավոր-սեփականատիրական սովորույթները, վորպեսզի կազմակերպեն հասարակական գույքի հափշտակություն և դրանով խախտեն խորհրդային իրավակարգի հիմքը—հասարակական սեփականությունը»: (ՍՍՍԼԻՆ)

Կոլտնտեսականների այս մասնավոր-սեփականատիրական տրամագրությունները կոլտնտեսության դեմ ոգտագործելու ասպարիզում, կուլակը և հակահեղափոխական տարրերը հենվում են դասակարգային զգոնության բթացման և յերբեմն ել կուսակցության գործի ուղղակի դավաճանելու վրա՝ կոմունիստների մի մասի կողմից: Հացամթերումների և կոլտնտեսությունների դեմ կուլակության կազմակերպած հակահեղափոխական սարտոսածի դեմ տարվող պայքարը և յերկրամասում անցկացվող գյուղական կուսկազմակերպությունների գտումը ցույց տվին, վոր կուսարքերն զգալի-

րեն աղտոտվել են դասակարգայնորեն թշնամի տարրերով (կուլ-
լակներ, սպիտակ-զվարդիականներ և այլն): Կոմունիստնե-
րի այս մասը, ոգտվելով կուսակցութեան մեջ ունեցած իր
դիրքից և գտնվելով հաճախ կոլտնտեսութեաններէ ղեկա-
վարութեան մեջ, գործով վարել և կոլտնտեսութեանները քայ-
քայելու քաղաքականութեան, կուլակութեան շահերից թելա-
գրված քաղաքականութեան:

Փոխանակ աշխատանքային կարգապահութեան համար
պայքարելու, գրպաններում կուստոմ ունեցող այս թշնա-
միները, ընդհակառակն, ավելի ևս քայքայեցին այն. փո-
խանակ պետութեան հանդեպ ունեցած պարտավորութեան-
ներն առաջին հերթին կատարելու, կուսակցութեան այս դա-
վաճաններն իրենք թագցրին հացը հորերում, դուրս յեկան
հացամթերման պլանի դեմ և դրանով հենց քանդեցին կոլ-
տնտեսութեանները: Ահա թե ինչու յերկրամասի մի շարք
ստանիցաններում և կոլտնտեսութեաններում, մանավանդ
Կուբանում, կուլակին հաջողվեց վորոշ հաջողութեաններ
ձեռք բերել ցանքսի և հացամթերումների դեմ սարտատօ
կազմակերպելու գործում և սրանով վստահել կոլտնտեսային
շինարարութեանը:

Կոլտնտեսութեան սոցիալիստական ելութեան հիմքերից
մեկը հանդիսացող աշխատանքային կարգապահութեան քայ-
քայումը կատարվել և կատարվում և զանազան ձևերով
և զանազան ուղիներով: Ամենատարածված ուղին— դա կոլ-
տնտեսութեան հասարակական աշխատանքին մասնակցելուց
հրաժարվելն է, դա առխառնակի դուրս չգալն է: Այս ապա-
ցուցելու համար բազմաթիվ փաստեր կարելի յի բերել,
որինակ—

Ադիգեյի ինքնավար մարզի «Տրուդոլոյ դիզանտ» կոլ-
տնտեսութեան մեջ, 1932 թվի հունիսի 25-ից մինչև ոգոս-
տոսի 30-ը, միջին հաշվով աշխատանքի դուրս են յեկել բո-
լոր կեղտնտեսականների 55 տոկոսը: Ընկ. Ստալինի վեց
պայմանների անվան կոլտնտեսութեան մեջ, (Մոզդոկի ու-
յոն) ապրիլամսում Հովհաննեսյանի բրիգադում աշխատանքի
դուրս է յեկել կոլտնտեսականների 46 տոկոսը, մայիսին—
46 տոկոս, հունիսին—44 տոկոս: Կանեակի ույոնի «Կար-
միր հասկ» կոլտնտեսութեան մեջ աշնանային դաշտային
աշխատանքների ժամանակ աշխատանքի դուրս գալը կազ-
մել է 62 տոկոս: Բացի դրանից, կոլտնտեսութեան մեջ վոշ
մի մասսայական- բացատրական աշխատանք չի տարվել:
Յերբ սկսում են քրքրել կոլտնտեսականների կողմից աշխա-
տանքի դուրս չգալու արմատները, հիմքերը, ապա ընդ-
հարվում են բազմաթիվ «պատճառների», վորոնք իրակա-
նում հանդիսանում են պարզապես ձևական պատճառներ:
Որինակի համար, Գեյորգիևսկի ույոնի «Հանուն խորհրդնե-
րի իշխանութեան» կոլտնտեսութեան մեջ կոլտնտեսուհիները
քաղհանի— բերքահավաքի կամպանիայում վատ էյին դուրս

դալիս աշխատանքի Դուրս չգալու «պատճառը» վորպես-
թե յեղել է այն, վոր կոլտնտեսուհիները չեն ցանկացել
իրենց հաշվին յերեխաների համար, հասարակական սնունդ
կազմակերպել մանկամսուրներում: «Մենք կաթ չենք բե-
րում ոտար յերեխաների համար,—ասում եյին կոլտնտե-
սուհիները,—թող մեր յերեխաները տանը նստեն և մենք ել
նրանց հետ տանը կնատենք: Մենք կիմանանք, վոր մեր յե-
րեխաները կաթ կխմեն»: Կուշչևսկի ռայոնի «Կարմիր այ-
գեգործ» կոլտնտեսութեան մեջ աշխատանքի դուրս եյին
դալիս կոլտնտեսականների 62—65 տոկոսը, իսկ պատճառն
էրը թե այն է յեղել, վոր դաշտային աշխատանքի ցածր
գնահատվելու հետևանքով, կոլտնտեսականներին «ձե-
ռնտու չի յեղել» դաշտում աշխատել և այն:

Իհարկե, կոլտնտեսականների՝ դաշտում աշխատելու համար
նյութական-կենցաղային և կազմակերպչական պայմանների
(վրանների և մանկամսուրների շինարարութեանը, հասար-
ակական սննդի կազմակերպումը, աշխատանքի ճիշտ գնա-
հատումը և աշխտերի ճիշտ հաշվառումը և այն) ստեղծումը
դրական ազդեցութեան է թողնում աշխատանքային կար-
գապահութեան և աշխատանքի արտադրողականութեան
բարձրացման վրա:

Մակայն, աշխատանքի դուրս չգալն առաջին հերթին հե-
տևանք է նրա, վոր կոլտնտեսականը յերբեմն կոլտնտեսու-
թեան համայնական տնտեսութեան վրա նայում է, վոչ
վորպես իրեն, այլ ոտար տնտեսութեան վրա: Նրա այդ գի-
տակցութեանը դեռ հին է, մասնավոր-սեփականատիրական:
Սրանից ել հենց ոգտվում է կուլակը, այսպիսի ճառ ասե-
լով. «Ինչո՞ւ համար աշխատել, մեկ է, վոչինչ չես ստանա,
ավելի լավ է ինձ համար բանջարանոց, այդի կտնկեմ և
նրանից յեկամուտ կստանամ»: Աշխատանքային կարգա-
պահութեանը քայքայելու յերկրորդ մասսայական միջոցը—
դա աշխատանքի ցածր արտադրողականութեանն է: Մար-
դիկ աշխատանքի դուրս գալով, ձևացնում են, վոր իբր թե
աշխատում են, բայց իսկապես վոչինչ չեն անում, այլ մի-

այն շատախոսում են: Որինակի համար, Կանևսկի ռայոնի
«Կարմիր հասկ» կոլտնտեսութեան մեջ 1932 թվի աշնանը,
փոխանակ յերկխոփանի գուլթանով որական 1,5 հեկտար
վարելու, վարել են միայն 0,75 հեկտար, այսինքն սահման-
ված նորմայի կեսը: Սալսկի ռայոնի «Հողագործ» կոլտնտե-
սութեան մեջ կուլտիվատորով մշակել են 1,5 հեկտար, փո-
խանակ սահմանված 2 հեկտարի:

Թե աշխատանքի դուրս չգալը և թե աշխատանքի ցածր
արտադրողականութեանը, կազմալուծելով աշխատանքային
կարգապահութեանը, հարվածում և քանդում են կոլտնտե-
սային շինարարութեան հիմքերը, խախտում են հանրային
սեփականութեան անձեռնմխելիութեանը: Չե՞ վոր այն հըս-
կայական կորուստները, վոր անցյալ տարի ունեցան մի
շարք կոլտնտեսութեաններ՝ ցանքսը, բերքահավաքը, դի-
զումը, մոլախոտերի վոչնչացումը ժամանակին չկատարելու
պատճառով,—ուղղակի աշխատանքի վատ կարգապահու-
թեան կամ նրա բացակայութեան հետևանք են յեղել: Մի-
թե հնարավոր է բարձրացնել կոլտնտեսութեաններին և կու-
տնտեսականների յեկամուտը, յեթե աշխատանքի դուրս գա-
կոլտնտեսականների ընդամենը 50 տոկոսը: Մի՞թե կարելի
է լավացնել և ամրացնել կոլտնտեսութեանը, յեթե կոլտն-
տեսականներն ընդամենը կատարեն սահմանված նորմայի
50 տոկոսը: Իհարկե, վնչ: Իսկ չե՞ վոր աշխատանքի դուրս
չգալով, քիչ արտադրելով, ոգնած կլինենք կուլակին՝
կոլտնտեսութեանների դեմ նրա մղած պայքարում: Այն
կոլտնտեսականը, վորն աշխատանքի դուրս չի գալիս կամ
վատ է աշխատում, նա կուլակի բարեկամն է, կոլտնտեսու-
թեան թշնամին: Նա քայքայում է կոլտնտեսութեանը, նա
խախտում է նրա սոցիալիստական հիմքերը և կողոպտում է
բարեխիղճ կոլտնտեսականներին, վորոնք անձնվիրաբար
պայքարում են կոլտնտեսութեան ամրապնդման համար:

«Լենինի ցուցմունքների համաձայն, կոլտնտեսութեան-
ներում ամբողջովին պետք է կիրառվի հիմնական սոցիա-
լիստական կանոնը. «Ով չի աշխատում — նա չի ուտի»:

լող ե պատահել, վոր կան մարդիկ, վորոնք սոցիալիզմը հասկա-
նում են այսպես, թե քանի վոր սոցիալիզմ է, ապա յես
չպիտի աշխատեմ, իսկ ինձ համար կաշխատեն ուրիշները:
Պարզ է, վոր այսպիսի տեսակետ—«յես պետք է քիչ աշ-
խատեմ, թող աշխատի նա, ով ուզում է, աշխատանքը հի-
մարներին է սիրում»,—սա վոչ թե սոցիալիստական տե-
սակետ է, այլ ամենախսկական, ամենաարմատական կա-
պիտալիստական և շահագործական տեսակետ: Վողջ շահա-
գործումը հիմնված է այն բանի վրա, վոր հարուստը չի
աշխատում, բայց նրա համար աշխատում են ուրիշները»:
(ՅԱԿՈՎԼԵՎ)

Այդ իսկ պատճառով ծուլ, գործալիք, կորզիչ, կոլտնտե-
սային աշխատանքային կարգապահութունը քայքայողներին
դեմ վճռական պայքար մղելը—հանդիսանում է կոլտնտեսու-
թյունների կարևորագույն խնդիր, մասնավանդ առաջիկա
գարնանացանի կամպանիայում:

Տեղական կուսակցական և խորհրդային կազմակերպու-
թյունները պետք է անմիջապես, մարտական թափով ձեռ-
նարկեն կոլտնտեսություններում նոր հասարակական աշ-
խատանքային կարգապահություն ստեղծելու և ամրացնե-
լու գործին: Բոլշևիկյան ամբողջ վճռականությամբ իսկույն
պետք է վերացնել այն սխալները, վորոնք բաց են թող-
նված կոլտնտեսությունների ղեկավարության կողմից: Իսկ
չե՞ վոր այդպիսի սխալներ քիչ չեն կատարվել:

Միթե առանձին կուսակցական և խորհրդային կազմա-
կերպություններ և կոմունիստներից վոմանք հանցավոր
չեն նրանում, վոր մի շարք կոլտնտեսություններում թույլ
տալով յեկամուտների բաշխումն ըստ շնչի, նպաստավոր
պայմաններ են ստեղծում կուլակային հավասարեցման, ծու-
լության և կորզողության զարգացման համար և այլն: Մի-
թե նրանք մեղավոր չեն նրանով, վոր ծուլերի, գործալիք-
ների, սիմուլյանտների և կոլտնտեսության այլ թշնամիներ-
ի դեմ ժամանակին վճռական միջոցներ ձեռք չառնելու
պատճառով, նպաստավոր պայմաններ են ստեղծում աշխա-

տանքային կարգապահության քայքայման համար: Միթե
կուսակցական և խորհրդային առանձին կազմակերպու-
թյունները հանցավոր չեն նրանով, վոր մի շարք դեպքե-
րում թուլացնելով պայքարը կուլակային և հակահեղափո-
խական տարրերի դեմ, կորցնելով դասակարգային զգոնու-
թյունը և անձնատուր լինելով կուլակային տրամադրու-
թյուններին, դրանով հենց բարեհաջող պայմաններ ստեղ-
ծեցին՝ քայքայելու աշխատանքային կարգապահությունը և
խորտակելու կոլտնտեսությունը: Միթե նրանք հանցավոր
չեն այն բանում, վոր աշխատանքի դուրս գալու սխալ հաշ-
վառման, տարրերի, մանկամուլներ, հասարակական սը-
նունդ չկազմակերպելու, կանխավճարները ժամանակին չը-
բաշխելու, աշխուրհի հաշվառքը ժամանակին չկատարելու
պատճառով, այնպիսի պայմաններ ստեղծեցին, վոր կուլակը,
ոգտագործելով կոլտնտեսականների մասնավոր-սեփականա-
տիրական տրամադրությունները, կազմալուծում է աշխա-
տանքային կարգապահությունը կոլտնտեսություններում,
վիժեցնում է աշխատանքի դուրս գալու գործը, պլանների
կատարումը և այլն: Յեվ այս բոլորի մեջ առաջին հերթին
հանցավոր են այն տեղական կուսակցական և խորհրդային
կազմակերպությունները, վորոնք վատ են դեկավարում
կոլտնտեսությունները, վորոնք թույլ են տալիս հակախոր-
հրդային տարրերին սողոսկելու կոլտնտեսությունների դե-
կավարության մեջ:

Անհրաժեշտ է վճռականապես վերջ տալ այս բոլորին,
անհրաժեշտ է կոլտնտեսություններում կազմակերպել ուժեղ
աշխատանքային կարգապահություն և նրանց դարձնել իս-
կական, բոլշևիկյան կոլտնտեսություններ, դուրս շարտելով
այնտեղից հակախորհրդային տարրերին: Սա հիմնական
խնդիրներից մեկն է, քանի վոր հենց ինքը, խոշոր արտա-
դրության տեխնիկական պահանջում է ամենախիստ կարգա-
պահություն աշխատանքի մեջ:

ԽՍՀՄ-ի Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհուրդը և Համ-
կուկուսի (բ) Կենտրոնական Կոմիտեն մատնանշում են,
վոր «առանց կոլտնտեսութուններում և խորհանտեսու-
թյուններում աշխատանքային ուժեղ կարգապահություն
սահմանելու, չի կարելի հաջողությամբ անցկացնել գարնա-
նացանք. սրան համապատասխան, այն կոլտնտեսականները,
վորոնք դուրս չեն դալիս աշխատանքի, չարամտորեն և ան-
փույթ են վերաբերվում դաշտային աշխատանքին, նրանք
պետք է պատժվեն՝ առանց վորեև ներողամտության և մի-
չև իսկ վտարվեն կոլտնտեսությունից» (Կենտկոմի և ԽՍՀՄ
Ժողկոմխորհի «գարնանացանի կազմակերպման միջոցառու-
նների մասին Հյուսիսային Կովկասում» կայացրած վորոշու-
մից): Կուսակցության և Ժողկոմխորհի այս վորոշումն ունի
խոշոր քաղաքական նշանակություն, ցույց տալով այն
ուղին, վորով հնարավոր է հաջողություններ ձեռք բերել
գարնանացանի կամպանիայում:

«Խորհրդային Միության Ժողովրդական Կոմիսարների
Խորհուրդը և Համկուկուսի (բ) Կենտրոնական Կոմիտեն,
Հյուսիսային Կովկասում գարնանացանի կամպանիայի հիմ-
նական խնդիր են դնում վոչնչացնել մոլախոտերը, լիովին
հավաքել սերմացուն, վոչ մի բույս չուշանալ ցանքսին և
լրիվ կատարել ցանքսի պլանը, կրճատել ցանքսի ժամկետ-
ները և իրապես լավացնել հողի մշակման վորակը»:

Այս կարևորագույն խնդիրները կարող են լուծվել միայն
այն դեպքում, յերբ կոլտնտեսություններում ստեղծվի
աշխատանքային ուժեղ կարգապահություն, յերբ կոլտնտե-
սականները հարյուր տոկոսով աշխատանքի դուրս գան,

գործալքումներ չլինեն և կատարվեն սահմանված արտա-
դրական նորմաները:

«Առանց ուժեղ աշխատանքային կարգապահություն
սահմանելու, հնարավոր չի կոլտնտեսությունների ամբա-
պնդումը և կոլտնտեսականների գործնական, արագ դար-
գացումն ու բարեկեցությունը» (ԽՍՀՄ Կենտգործկոմի
հունվարյան հստաշրջանի վորոշումից «կոլտնտեսություն-
ների ամբապնդման մասին»):

Իսկ ինչ ճանապարհներով, ինչ միջոցներով է, վոր կու-
սակցական և խորհրդային կազմակերպությունները, մեքե-
նատրակտորային կայանները և կոլտնտեսությունների
վարչությունները պետք է կազմակերպեն բոլբեկյան աշ-
խատանքային կարգապահությունը կոլտնտեսություններում:
Այս միջոցները յերեք են:

Համագրելով, այսինքն՝ կոլտնտեսականների միջև տանե-
լով մասսայական քաղաքական լայն աշխատանք, նյութա-
կան օհագրգուբյուն, այսինքն ստեղծել այնպիսի պայ-
մաններ և այնպես կազմակերպել աշխատանքը, վոր
կոլտնտեսականը շահագրգուրված լինի աշխատանքով:

Սեփպոզակաօւթյամբ, այսինքն ձեռք առնել այնպիսի
միջոցներ, վորոնք ուղղված լինեն պայքարելու աշխատան-
քային կարգապահության խախտման դեմ— դաստիարակչա-
կան և պատժիչ միջոցներ:

Լենինը հաճախ մատնանշել է, վոր անհրաժեշտ է ստի-
պողական միջոցներ կիրառել նրանց նկատմամբ, ովքեր
վիժեցնում են «աշխատավորների ընկերական կարգապա-
հության» ամբացումը. նա ասել է՝

«Ի հարկե մարդկային պատմության մեջ այս վիժխա-
րի յոխանցումը— հարկադիր աշխատանքից ազատ աշխա-
տանքի, չի կարող տեղի ունենալ առանց ընդհարումների,
դժվարությունների, առանց ստիպողականության՝ ունակա-
րած ձրիակերների և նրանց արբանյակների վերաբերմամբ»:

«Հատկապես մեծ ուշադրություն պետք է աշխատա-
վորների ընկերական կարգապահությունը գարգացնելու և

6054509

ածրացնելու և նրանց ինքնագործունեյությունն ու պատասխանատւության գիտակցությունը բաղմակողմանիրոնն բարձրացնելու վրա: Սրանումն է կայանում յեթե վոչ միակ, ապա գոնն գլխավորապէս միջոց՝ վերջնականապէս հաղթահարելու կապիտալիզմը և այն սովորութիւնները, վորոնք ստեղծված են արտադրության միջոցների մասնավոր սեփականության տիրապետության հիմքից:

Իհարկէ, այս բոլոր միջոցառումներից զրական արդյունքներէ կարելի չէ հասնել միայն այն դեպքում, յերբ մեքենատրակտորային կայանները, քաղրածիւնները և կոլտնտեսութիւններէ վարչութիւններն ընդունակ լինեն բոլշեիկորեն և նպատակահարմար յեղանակով անցկացնելու այդ միջոցառումները, կարողանան նրանց զուգընթաց ծավալել նաև չայն մասսաներէ սոցմրցումն ու հարվածայնութիւնը և ինքնագործունեյությունը՝ աշխատանքային կարգապահութիւնն ամբացնելու, աշխատանքի արտադրողականութիւնն ու վորակը բարձրացնելու գործում:

Իսկ ինչպիսի նախնական միջոցառումներ պետք է անցկացվեն կոլտնտեսութիւններում, վորպեսզի հնարավոր լինի բարեհաջող պայմաններ ստեղծել՝ ամուր աշխատանքային կարգապահութիւն—միասնական աշխատանքի կարգապահութիւն, գիտակից կոլտնտեսականների կարգապահութիւն կազմակերպելու համար:

Յուրաքանչյուր բրիգադ, վերջինիս յուրաքանչյուր կոլտնտեսական պետք է ծանոթ լինի գարնանացանի պլանին, աշխատանքների ծավալին, աշխատանքների կատարման վայրին և ժամկետներին: Յուրաքանչյուր կոլտնտեսական պետք է գիտենա արտադրանքի սահմանված նորմաները, աշխատանքների գնահատումն աշխրորով, յուրաքանչյուր կոլտնտեսական բրիգադիւրից պետք է ստանա ցանքային աշխատանքներին մասնակցելու վերաբերյալ վորոշ առաջադրանք, գիտենա վոր խմբում, յերբ և վորի հետ նա պիտի աշխատի: Հետևաբար, գարնանացանից առաջ անհրաժեշտ է անցկացնել լայն մասսայական աշխատանք, բացատրել կոլ-

տնտեսականներին ցանքաի նշանակութիւնը, կոլտնտեսութիւնների և կոլտնտեսականների առաջ դրված խնդիրները և այն պատասխանատւութիւնը, վորն ընկնում է ցանքաի հաջող կատարման համար: Հենց ցանքաի ժամանակ հարկավոր և բոլոր միջոցները ձեռք առնել, վորպեսզի աշխատանքի դուրս չգալու, զօրծալման, աշխատանքի ցածր արտադրողականութեան յեվ վոչ մի դեպք առանց հայտնաբերելու յեվ պատժելու չմնա: Բրիգադիւրը պարտավոր է բրիգադում պահել աշխատանքի դուրս դալու ճիշտ հաշիվը, յուրաքանչյուր կոլտնտեսականի կատարած աշխատանքի ճիշտ հաշիւաբը: Առանց հարգելի պատճառների կատարվող գործաւքման ամեն մի դեպք պետք է պատժվի: «Կոլտնտեսութիւններում սահմանել այնպիսի մի կարգ, վոր անհարգելի պատճառով յեղած գործաւքումը տուգանվի 5 աշխրորով, իսկ չարամիտ գործաւքիւն՝ դուրս հանել կոլտնտեսութիւնից, դատապարտելով նրան բոլոր պարտավորութիւնները կատարելու պատժին և կիրառել ներգործութիւն միջոցներ՝ վորպես մենատնտեսի» (գարնանացանի խնդիրների մասին) կայացրած Յերկրկոմի պլանումի վորոշումից):

ԽՍՀՄ-ի Կենտրոնական վորոշեց գյուղատնտեսական արտելի կանոնադրութիւնը լրացնել հետեյալ կետով: «Յեթե կոլտնտեսութիւնն անգամը անհարգելի պատճառով հրաժարվի կոլտնտեսութիւն կողմից իրեն հանձնարարված աշխատանքից, այդ դեպքում կոլտնտեսութիւն վարչութիւնը պարտավոր է նրան տուգանել մինչև 5 աշխրորվաչափ, իսկ յեթե կրկին անգամ հրաժարվի, ապա վտարել նրան կոլտնտեսութիւնից»:

Սա նշանակում է, վոր չարամիտ գործաւքիւրը, վտարվելով կոլտնտեսութիւնից, պետք է հարկ վճարել վորպես մենատնտես, նրանից պետք է խրվի սեփական ազարակը, իսկ ինքը և իր ընտանիքը վարչական մարմիններէ վորոշմամբ, կարող են աքսորվել յերկրամասի սահմաններից դուրս դեպի հյուսիսային մարզերը, վորպես հակախորհրդային տարր, վորպես խորհրդային իշխանութիւն թշնամի:

Աշխատանքի դուրս չգալու և գործալքու մեների դեմ պայ-
քարելու վերոհիշյալ բոլոր միջոցառումները պետք է կրեն
հասարակական-քաղաքական բնույթ: Այդ միջոցառումներն
աչնպես անցկացնել, վոր նրանք հայտնի լինեն յուրաքան-
չյուր կոլտնտեսականի և յուրաքանչյուր կոլտնտեսուհու:
Դրա համար պետք է գործալիքի ազդանունը կախել աչքի
ընկնող տեղ բրիգադում, կախել «գործալիքի տախտակ» և
ամեն մի գործալիքին շրջապատել անարգանքի, հասարա-
կական արհամարհանքի միջոցառումով: Գործալքու թյուն հա-
մար տուգանելու կամ կոլտնտեսությունից վտարելու ամեն
մի դեպք պետք է քննարկվի բրիգադի ժողովներում: Անց-
կացնելով գործալքության դեմ պայքարելու այս միջոցա-
ռումները, միաժամանակ հարկավոր է վճռականապես պայ-
քարել աշխատանքի ժամանակ ծուլություն անելու, վատ
արտադրելու դեմ, վորը յերբեմն կրում է «թաղուն գործա-
լքության» բնույթ: Լայն սոցմրցում պետք է կազմակեր-
պել առանձին բրիգադների, խմբերի և կոլտնտեսա-
կանների միջև: Սոցմրցման և հարվածայնության հիման
վրա, ստուգելով պայմանագրերի կատարումը և տեսչի առ-
նելով կատարված պարտավորությունները, պետք է պայ-
քարել ծուլերի, սիմուլյանտների, աշխատանքին անվույթ
և անբարեխիղճ վերաբերվելու դեմ: Սոցմրցման ընթացքը
և նրա արդյունքները պետք է քննության առնել կոլտն-
տեսականների ժողովներում վոչ թե ընդհանրապես, այլ
կոնկրետորեն յուրաքանչյուր մրցակցող կոլտնտեսականի
վերաբերմամբ: Ծուլերին վոչ թե միայն պետք է հասարակա-
կան կշտամբանքի յենթարկել կոլտնտեսականների ընդհա-
նուր ժողովներում, այլ նաև պետք է ստիպել նրանց աշխա-
տել: Ծուլերի, սիմուլյանտների և կորդիչների նկատմամբ
բացի վերոհիշյալ միջոցներ գործադրելուց, անհրաժեշտ է
նաև կիրառել միջերային և դրամական յեկամուտների մի
մասից զրկելու միջոց, անցկացնելով այս միջոցառումը կոլ-
տնտեսականների ընդհանուր ժողովի վորոշմամբ: Աշխա-
տանքի վատ վորակի և ժամանակին չկատարելու համար,

պետք է իջեցնել հասանելիք աշխորերի քանակը մինչև 25
տոկոս: Կոլտնտեսականների ընդհանուր ժողովի կամ կոլ-
տնտեսության վարչության վորոշմամբ ծուլերին, սիմուլ-
յանտներին, կորդիչներին ժամանակավորապես զրկել ար-
դյունաբերական ապրանքներ ստանալու, ինչպես նաև կոլ-
տնտեսության կողմից անհատապես սպասարկվելու իրա-
վունքից (իր ազարակի հերկումը, անասնի համար կեր
ստանալը, վառելիք փոխադրելը և այլն): Պահանջելով կոլ-
տնտեսականներից բարեխիղճ սոցիալիստական վերաբեր-
մունք դեպի աշխատանք, մտցնելով խիստ պրոլետարական
կարգապահություն, կոլտնտեսությունների վարչություննե-
րը և բրիգադները պետք է հոգան աշխատող կոլտնտեսա-
կանների համար նպաստավոր պայմաններ ստեղծելու մա-
սին, կազմակերպել մշտական տաբոր, վոր ունենա կոլտն-
տեսականների գիշերելու համար շենքեր, կազմակերպել հա-
սարակական սնունդ, կառուցել մանկամուսնիներ, քաղհանի
ժամանակ կազմակերպել ընտանիքավոր կանանց կառքով
դաշտ փոխադրելու և տուն վերազարձնելու գործը, կոլտն-
տեսության միջոցով հերկել կոլտնտեսականների անհատա-
կան ազարակները, կոլտնտեսականների անասունները կե-
րով ապահովել, վառելիք փոխադրել, կոլտնտեսականներին
տալ հանգստի օրեր և հնարավորություն կոլտնտեսության
ձիերով կոլտնտեսային շուկա գնալու, նրանց դրամական
կանխավճարներ տալ, դարգացնել կոլտնտեսային առևտուրը
և այլն—անա նյութական շահագրգռության այս բոլոր մի-
ջոցառումներն անցկացնելով և միաժամանակ ուժեղ պայ-
քար մղելով աշխատանքային կարգապահությունը խախ-
տող բոլոր յերևույթների դեմ, լիովին հնարավոր և ամբաջ-
նել աշխատանքային կարգապահությունը: Այժմ կուսակ-
ցությունը կոլտնտեսությունների ձեռքը ավել է մի նոր ու-
ժեղ լծակ, աշխատանքային կարգապահությունն ուժե-
ղացնելու և, հետևաբար, նրանց անտոտեսապես և կազմա-
կերպչորեն ամբացնելու համար—դա հարկի կարգով հացա-
նաթիլը պեսուրյանը հանձնելու օրենքն է, կոնտրակտային

պայմանադրով հացը պետութեանը հանձնելու փոխարեն: Այս որենքը, սահմանելով կոլտնտեսութեաններէ կողմից հացահատիկը պետութեան հանձնելու կայուն նորմաներ, նկատի ունի հետեւյալը, վոր «հացահատիկը պետութեանը հանձնելու վերաբերյալ պարտավորութեանները կատարելուց հետո, մնացած հացահատիկը լինելու յետ կոտնտեսութեաններէ, կոլտնտեսականներէ և անհատականներէ լիակատար տրամադրութեան տակ»:

Կոլտնտեսութեաններն ու կոլտնտեսականները շահագրգռված են նրանով, վոր աշխատանքի ձիւտ կազմակերպման միջոցով, աշխատանքին սոցիալիստական վերաբերմունք ցույց տալու, աշխատանքային կարգապահութեանն ամրացնելու հիման վրա, ապահովեն բեքաօվոյթյան բարձրացումը—ներկայիս այս կարևորագույն խնդիրը, հետեւեալը, բարխոյճորեն կատարելով հացահանձնման պարտավորութեանները, ապահովել իրեն նաև մեծ քանակութեամբ հացահատիկով: Յեթե կոլտնտեսութեանը լավ աշխատի, յետո՛ւ ուժեղ աշխատանքային կարգապահութեան լինի, ապա նրա տրամադրութեան տակ ավելի շատ հաց կ'մնա: Յեւ, ընդհակառակը, յետո՛ւ կոլտնտեսութեանը վատ աշխատի, ապա թե ինքը և թե կոլտնտեսականները քիչ քանակութեամբ հաց կ'ունենան:

Այս կարևորագույն որենքը, վոր վիթխարի նշանակութեան ունի կոլտնտեսութեաններէ կազմակերպչական-տնտեսական ամրապնդման համար, պետք է որտագործել վորպէս կոլտնտեսութեաններում աշխատանքային կարգապահութեանն ամրացնող զենք: Սակայն, այս լծակը պետք է որտագործել նպատակահարմար և կազմակերպված յեղանակով:

Պլենումը հատկապէս ընդգծում է, վոր միջերման նոր կարգի մասին յեղած դեկրետի շնորհիվ, կոլտնտեսականներէ նյութական շահագրգռութեան ուժեղացումը ինքնըստինքյան դեռ չի ապահովում կոլտնտեսութեաններէ ամրապնդումը, վոր կոլտնտեսութեան աշխատանքում հայտնաբեր-

վող ամեն մի ինքնահոս կառաջնորդի նրան դեպի անկում: Կոլտնտեսութեաններէ կազմակերպչական-տնտեսական ամրապնդումը և հետագա վերելքն ապահովելու համար, տեւաբաժնուտ են համառ պայքար և բոլշեւիկյան ուժեղ դեկալատութեան (Համկոմկուսի (բ) Յերկրկոմի հունվարյան պլենումի վորոշումից «գարնանացանի խնդիրներէ մասին»):

Աշխատանքային կարգապահութեանն ամրացնելու գործում պետք է հենվել կոլտնտեսային ակտիվ լիւր, այն ակտիվի վրա, վորը կոմիւնիստ ամրացել է կոլտնտեսութեան և խորհրդային իշխանութեան հանդէպ կուլակութեան կազմակերպած սարտաժի դեմ մղվող պայքարում:

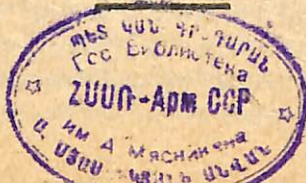
«Անկուսակցական ակտիվ սակով, կուսակցութեանը հասկանում է այն կոլտնտեսականներին և խորհրտնտեսային բանվորներին, վորոնք գործնական մասնակցութեան են ցույց տալիս հասարակական-քաղաքական աշխատանքում, յեռանդուն կերպով պայքարում են կուլակային սարտաժի դեմ և միևնույն ժամանակ աշխատանքի լավ որինակներ են ցույց տալիս, աշխատանքի և հանրային սեփականութեան հանդէպ բարխոյճորեն վերաբերվելու առաջավոր որինակներ են հանդիսանում» (Յերկրկոմի պլենումի վորոշումից «անկուսակցական ակտիվի հետ աշխատելու մասին»):

Հենց ակտիվի միջոցով է, վոր պետք է հայտաբերել անհարգելի գործալքման, աշխատանքի հանդէպ ցույց տրվող անբարեխիղճ վերաբերմունքի, աշխատանքի արտագրողականութեան ամեն մի դեպք: Ակտիվը պետք է ոգնի բրկադիլներն հայտաբերելու կոլտնտեսականներէ դեմքը, նրանց վերաբերմունքն աշխատանքի հանդէպ, աշխատանքային կարգապահութեան գրութեանը բրկադում. աշխատանքային կարգապահութեան խախտման ամեն մի դեպք քննութեան պետք է յենթարկել կոլտնտեսային ակտիվի հետ միասին: Հենց ակտիվի միջոցով է, վոր պետք է կազմակերպել այն հասարակական արհամարհանքը, վորով պետք է շրջապատվի յուրաքանչյուր գործալիք, ծուլ, սխմուլյանտ: Միաբեկի, աշխատանքային կարգապահութեանն ամրացնող միջոցու-

ուումները պիտք է անցկացնել կազմակերպված ձևով. իսկ դա նշանակում է, վոր բրիգադում, կոլտնտեսության վարչության մեջ պետք է լինի մեր—բուլղերիկյան ղեկավարութիւն: Հետևաբար, կուլակության դեմ մղվող պայքարում ստուգված ղեկավարող կազմի, մանավանդ բրիգադիւրների ճիշտ ընտրութիւնը և կուկազմակերպութիւնների կողմից աշխատանքային կարգապահութիւնն ամրացնելու գործում ցույց տրվող սխատեմատիկ ողնութիւն—սրանք անա կարեւորագույն պայմաններ են, վորոնք հնարավորութիւն են տալիս կոլտնտեսութիւններում ստեղծելու ուժեղ և որինակելի կարգապահութիւն:

Աշխատանքային կարգապահութիւնը—դա դասակարգային սուբ պայքարի ասպարեղ է, ուր կուլակային և հակահեղափոխական տարրերի մնացորդները միշտ փորձում են կազմակերպել մանր-սեփականատիրական տարերք կոլտնտեսութիւնների դեմ, հետևաբար այս ասպարեղը հատուկ ուշադրության պետք է արժանանա և դերժ պահվի դասակարգային թշնամու վորոգայթներից, անխնա պայքարելով աշխատանքային կարգապահութիւնը քայքայող և վիժեցնող ամենաչնչին փորձերի դեմ:

Աշխատանքային ամուր կարգապահութիւն համար և կուլակի ու հակահեղափոխական տարրերի դեմ տարվող պայքարում հսկայական դեր և պատասխանատվութիւն է ընկնում մեքենատրակտորային կայանների քաղաքաժինների վրա, վորոնք կուսակցութիւն կողմից կոչված են լինելու «գյուղում տարվող քաղաքական և կազմակերպչական աշխատանքի կազմակերպչական և քաղաքական աղդեցութիւն և կոլտնտեսականներին ղեկավարելու կենտրոններ» (Յերկրկումի պլենումի վորոշումներից «գարնանացանի խընդիւրների մասին»):

ԳԻՆԸ 20 ԿՈՊ.
Цена 20 коп.

99343

150

CA37

800

4 5 1

800 2

На армянском языке

Л. П. АНДРЕЕВ

ЗА УКРЕПЛЕНИЕ ТРУДОВОЙ
ДИСЦИПЛИНЫ В КОЛХОЗАХ

ИЗД-ВО „СЕВЕРНЫЙ КАВКАЗ“

ԳՐԱԳՈՒՀԵՍԵՐ

ՈՍՍՏՈՎ-ԴՈՆ, ՍՈՍՎՈՎՍՎԱՅԱ ՓՈՂ, 53

ԳՐԱԿԵՆՏՐՈՆ (ԿՆԻԳՈՑԵՆՏՐ)